

Заключне слово

підготовлено за результатами засідання дискусійного клубу: «**Містичні кроки до Глобального Миру в світі**» і присвячена підготовці до **Глобального саміту Миру** в Швейцарії, ініціатором проведення якого виступає Україна.

Девіз засідання: «*Хто агресивними методами, насиллям і вбивствами хоче будувати свій «мір» на чужій території, той від насилля й загине...*»

Учасники круглого столу: Богдан Андрушків, Михайло Блавіцький, Зіновій Безкоровайний, Назар Боярчук, Наталя Габрусєва, Ростислав Дзюбатий, Наталя Кирич, Ліля Мельник, Ольга Погайдак, Роман Щерстюк.

ОКРЕМІ УЗАГАЛЬНЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ СОЦІОЛОГІЧНИХ ЗРІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАКЦІЇ УКРАЇНЦЯ НА ВИКЛИКИ ВІЙНИ

(Публіцистичний погляд на зміни психологічної поведінки українця в контексті організації Глобального саміту Миру в Швейцарії)

Анотація. У статті розкрито результати засідання круглого столу громадського об'єднання «Академія соціального управління», організованого в контексті підготовки України до Глобального саміту Миру в Швейцарії. Зроблено спробу розкрити особливості психологічного впливу війни на громадян України. Запропоновано використання громадських звернень, заяв і пропозицій як інструментарію громадської дипломатії та психологічних засобів у протистоянні агресивним діям Росії.

Засвідчено наслідки вторгнення агресора в суверенне суспільство та мотиви державної агресивності росіян. Визначено у цих процесах місце і роль громадської думки.

Використання росіянами фейкового інформування населення про проведення спецоперації по демілітаризації, денацифікації і т.п., України..., створюють передумови до протестних настроїв людей. Останні, нагло здійснюють анексію Криму та частину української території і т.д.. Окремі (здебільшо російські) політологи стверджують що там, в росії, народ масово підтримує свого правителя – президента. В силу прояву численних соціальних політичних, інформаційних чинників це не завжди підтверджується. Президент росії та його оточення безоглядно не лише «фейкують» а і грабують народні ресурси і безсоромно вивозять награване за кордон, нагло лякаючи ним (закордоном) пограбованих...

Як засвідчує громадська думка, громадяни росії отримали право... першими гинути за... своїх гнобителів.

Встановлено хто і якими засобами сіє зневіру в душах українців, хто позбавляє їх надії та оптимізму.

Висвітлено погляди на ці проблеми людей які непередвзято оцінюють агресію росіян в Україні, оцінюють реакцію на них Міжнародних інституцій та вносять конкретні пропозиції з вирішення проблем встановлення Миру в Україні за участі США та Європейської спільноти.

Ключові слова: агресія, адаптація, війна, глобальний саміт, путін, росія, управління інформація, безсистемність, функція, безвідповідальність, зловживання.

Вступ або актуальність проблематики. В умовах активізації воєнних дій з боку росіян на Сході, особливо актуальною є проблема включення міжнародного контенту як чинника припинення війни. Знаючи небайдужість українців до збереження ресурсів, відродження сервісної інфраструктури в контексті національних традицій, успішного соціально-економічного розвитку, підвищення рейтингу в світі, активізації державотворчих процесів, варто було б ефективно використати громадську мирну ініціативу.

Власне ці та інші обставини обумовлюють актуальність та своєчасність даної статті.

Аналіз публікацій за темою дослідження. Потрібно сказати що здійснення соціологічних зрізів психологічної реакції українців на виклики війни та науковий як і публіцистичний погляди на зміни їх психологічної поведінки в контексті реалізації програми Глобального саміту Миру в Швейцарії сьогодні є ще недостатньо вивченими і потребують ґрунтовного дослідження з різних в т.ч. і політичних, економічних і звичайно історичних позицій. Як відомо, такі наукові пошуки повинні базуватися на наявній інформаційній базі.

Дослідженнями проблем безвідповідального інформаційного забезпечення суспільства та мотиви державної агресивності росіян у контексті вивчення особливостей ведення війни як дестабілізатора суспільства, чинника та інструментарію підвищення ефективності господарської діяльності, засобу формування здорового психологічного клімату у виробничих колективах в своїх працях займалися багато учених, серед яких: як О. Акименко, Б. Андрушків, О. Апостолок, О. Бала, М. Бутко, І. Бех, Г. Булашев, О. Білорус, Г. Ващенко, Л. Головка, О. Дюк, М. Дмитренко, В. Зеліч, В. Козлов, О. Кислашко, Ю. Мацейко, Н. Поліщук, А. Полянська, І. Сіданич, С. Снігур, В. Семененко, М. Стельмахович, О. Тарасова, Д. Тхоржевський, Т. Чернишова, ін. [1 - 12].

Багато згаданих фахівців сходяться в думці, що об'єктивна оптимістична інформація є складовою як корпоративної культури, так і суспільства загалом і повинні формуватися в першу чергу виходячи з рівня об'єктивності інформаційного забезпечення суспільства і в першу чергу на основі державної ідеології об'єднувати та формувати виховні засади суспільства загалом в чому не другорядну роль повинна відігравати громадська компонента.

Як відомо, халатність, безлад та безкарність, в умовах повномасштабної війни є зброєю ворога та інструментарієм руйнування держави агресором та їх прихвостнями в Україні. У розв'язанні цієї проблематики можуть брати участь громадські академічні формування в яких входять вчені ентузіасти, патріоти,

Тим часом дослідження причин виникнення безвідповідального інформаційного забезпечення суспільства та мотиви державної агресивності росіян і їх п'ятої колони в Україні, особливостей та шляхів розвитку моральності, у формуванні особистості сучасного посттоталітарного суспільства, врахування при тому державницької ініціативи і зокрема заходів типу глобального саміту миру, як засобу його досягнення залишилися за полем зору вітчизняних науковців. Це і обумовило необхідність формулювання мети та завдання даного дослідження.

Мета та завдання статті. Отже метою статті є виявлення причин озлоблення українського суспільства та мотивів державної агресивності росіян, розкриття особливостей та пошук шляхів до Миру. Внесення пропозицій щодо попередження агресивних актів в міжнародних стосунках. Пошук засобів попередження безвідповідального інформаційного забезпечення суспільства.. Використання конструктивних громадських звернень, як сучасного інструменту наближення миру у суспільстві.

Завданнями статті є наведення конкретних прикладів громадських звернень до державних структур і організацій, Міжнародних інституцій що стосуються теми дослідження, розгляд теоретичних основ і прикладних засад формування методології і методики їх забезпечення, особливості впливу на ці процеси виявлених адміністративно-розпорядчих, соціально-психологічних, духовних, моральних та ін. чинників.

Виклад основних положень статті. Соціологічні спостереження за психологічною реакцією українця на виклики війни виявили зміни психології українця. В контексті реалізації програми Глобального саміту Миру в Швейцарії, результати спостережень можуть послужити векторами впливу на окремі сторони суспільного життя українців.

Наприклад, не дивлячись на те, що церква засуджує ворожіння та астрологічні прогнози, небайдужі українці користуються ними в пошуку...терміну кінця війни. Астрологи прогнозують що наші страждання завершаться в цьому році. Тверезі політтехнологи, журналісти-аналітики кажуть що війна затягнеться на роки. Тим часом світова мельниця

крутяться долаючи час і простір, звичайно не від інформаційної води мольфарів і т.п. Мир наближають конкретні кроки що закладаються в конкретних міждержавних заходах типу вищезгаданого Глобального саміту Миру в Швейцарії,

Офіційне повідомлення. Як повідомляє Міжнародна інформ. агенція «Bloomberg» та агентство «Swissinfo» з посиланнями на Уряд держави, посадовців, які обізнані у цьому питанні, Швейцарія (курорт Бюргеншток в кантоні Нідвальден, поблизу міста Люцерн), має наміри прийняти Глобальний саміт Миру, ініціатором якого виступає Україна. Захід може відбутися 16-17 червня. На цю конференцію планується запросити до 100 держав світу. Швейцарська газета *Neue Zürcher Zeitung* раніше писала, що президент США Джо Байден, який планує взяти участь у саміті G7 в Італії 13-15 червня, теж може бути присутнім на Глобальному саміті Миру. Ключовим моментом суперечок є те, чи візьме участь саміті Китай.

Союзники України вважають що присутність китайських представників може бути важливим чинником успіху зустрічі, враховуючи вплив, який, за їхніми словами, Пекін має на Москву всі ці роки війни. Справді, окрім перспектив України, росії та Європи також важливо прислухатися до глобального Півдня, посилити співпрацю не лише з Китаєм, а і Індією, Бразилією, Південною Африкою та Саудівською Аравією", — прокоментували це питання у МЗС Швейцарії.

Ще 11 жовтня 2022 року Президент України В.О.Зеленський озвучив лідерам країн "Групи семи" (G7) формулу миру для подолання російської загрози.

Нині формула миру включає 10 пунктів: Радіаційна та ядерна безпека; продовольча безпека; енергетична безпека; звільнення всіх полонених і депортованих; виконання Статуту ООН і відновлення територіальної цілісності України та світового порядку; виведення російських військ і припинення бойових дій; повернення справедливості; протидія екоциду; недопущення ескалації; фіксація закінчення війни.

Мирний саміт повинен створити спільне розуміння рамок, які сприятимуть досягненню цієї мети. Очікується, що зустріч має стати платформою для діалогу на високому рівні стосовно шляхів досягнення всеосяжного, справедливого і тривалого миру в Україні на основі міжнародного права і Статуту ООН.

Українці надіються на те, що ці Міжнародні інституції врахують і підтримають звернення української наукової громадськості та чисельної діаспори до інтелекту світу та усіх інституцій міжнародного впливу в т.ч. і до Організацій Об'єднаних Націй про організацію захисту українців від винищення в Україні. Звернення про захист українців в Україні обговорили і підтримали учасники 1-ої Міжнародної наукової конференції «Механізми адаптації, інтеграції т асиміляції українців в умовах вимушеної міграції».

Не відомо чи будуть враховані творчі ідеї про використання штучного інтелекту, в умовах міжнародних інституцій, яким можна забезпечити не лише чистоту і високу якість управлінських кадрів, а і використати засоби для гуманітарного відбору членів-вступників, наприклад, до ООН, посилення виконавчої дисципліни, організації контролю за виконанням рішень у цій структурі.

Йдеться про «Парадигму формування антикатакліптичного інструментарію попередження агресивних міждержавних конфліктів (АППАМК) - штучний інтелект (ШІ) у справі забезпечення об'єктивної оцінки кадрів та прийняття об'єктивних, гуманітарних управлінських рішень».

Завдання людського інтелекту полягає у використанні ШІ як сторожа правди, справедливості, одного з засобів гуманного співіснування.

Справді, ці та інші обставини обумовлюють актуальність та своєчасність звернення до світової громадськості про організацію захисту України та українців від агресора за аналогією і прикладом попередження розвитку у світі «антисемітизму».

Нагадаємо що звернення ініційоване вченими громадського об'єднання АСУ, ТНТУ тоді підтримали громадські об'єднання Головна Рада «Кола Старійшин України»; Національна

Академія Наук Вищої освіти України АН ВО України; Академія соціального управління; Міжнародне громадське об'єднання «Асамблея ділових кіл»; Всеукраїнське товариство ім. Т. Шевченка; Міжнародний лицарський Орден українського козацького братства ім. св. Миколая інші громадські академічні формування і організації.

Тоді науковий Форум підтримав звернення та запропонував виступити з клопотанням перед функціональними, органами Організації Об'єднаних Націй про розгляд цього питання і прийняття відповідних гуманітарних рішень. Надіємось що цю інформацію врахує у своїй роботі Глобальний саміт миру що має відбутися в червні у Швейцарському місті Люцерн з ініціативи Президента України В. О. Зеленського.

Одне слово, цей захід повинен не лише підтвердити, а і виправдати надію на дієвість міжнародних гуманітарних інституцій.

Мир і перемогу над злом наближають усі українці словом і ділом, в думках і помислах, в день і вночі. Це очевидно без доказів, це... підтверджують його численні пропозиції і звернення до Уряду і навіть до лідера держави агресора путіна.

Найбільш загальні висновки за результатами соціологічного опитування громадян. Українці є духовною, високоморальною, гуманістичною нацією. Вони ніколи (в історично досяжному часі) не претендували і не зазіхали на чужу територію. Злодійство засуджувалося громадою. (Клептоманія, як хвороба сприймалася з розумінням. В кожному селі знали хто злодій). З духовних позицій, в основній масі українці Християнського віросповідання знаходили порозуміння і жили в мирі з іудеями, мусульманами ін., про що засвідчують наявність синагог, мечетей, молитовних будинків ін. та відсутні акти фізичних протистоянь

Соціологічні зрізи що засвідчують погіршення психологічного стану українського суспільства за час війни. Директивна (скрита) асиміляція та насильна співпраця з росіянами в умовах СРСР (і до того 350 рр.) на певний час пригашала жар непокори, який ядерно тлів в надрах суспільства. Після останнього проголошення державної незалежності (в результаті бездіяльності пострадянських українських лідерів), не дала сподіваних результатів. Відбувся несправедливий перерозподіл майна, виникли бідні і нескромно багаті. Знищені збройні сили. На першому етапі незалежності деструктанти збудили серед несвідомого населенням ворожнечу та протистояння в християнському середовищі та поділ віруючих на конфесії. Попри те, реалізація курсу на самостійність, повільно сприяла зростанню не лише протестних настроїв, а і духовному оздоровленню суспільства, появи елементів єдності, його матеріальному покращенню.

Віроломна війна, оголила усі протиріччя між росіянами та українцями, загостривши усі суспільні болячки українців та збудивши почуття відкритої ненависті до поневолювачів. Тим часом, при жорстоких, на перший погляд поступках, рівень духовності не впав.

Молитва для українців є джерелом сили, стержнем незламності, дієвим духовним інструментом досягнення мети.

Насправді війна в матеріальному плані відкидає нас на десятки років назад, та власне вона об'єднує націю в боротьбі проти ворога, та дала сили для стрибка, в скорому майбутньому, на нього. Відкрила очі на жорстоку правду походження ненаситного сусіда. Нині значна частина українців, не задумуючись, готова пожертвувати своїм життям заради своєї держави, свободи і, як не прикро засвідчувати помсти за столітні брехні і наругу. Жаль що сліпцями залишаються раби, - росіяни потокаючи горсточці злочинців які ч.з. ЗМІ зомбують населення, утримуючи його у невіданні як нині розвивається цивілізований світ.

Опитування показало що фактично усі українці вперто борються з ворогом та сподіваються на перемогу над агресором (думка колаборантів, психічно хворих людей до уваги не беруться). В своїй розпучі все частіше вони звертаються до поетичного слова. Часто використовують патріотичну тематику, Наприклад вірші Василя Симоненка який в сій час звертаючись до росіян писав:

...Ви, байстрюки катів осатанілих,

*Не забувайте виродки ніде,
Народ мій є, в його гарячих жилах,
козацька кров нуртує і гуде...*

На жаль, переважна більшість жителів держави, незалежно від національності (серед них є поляки, білоруси, грузини, вірмени, євреї ін.) вважають власне їх винними у розпалюванні війни і бажає усім лідерам злочинного режиму росії... смерті. Громадяни України звинувачують, керівників росії в скритому намірі зробити всіма засобами свій народ заложниками агресивного процесу, таким чином відвернути його увагу від злочинно-бездарного керівництва російською державою. Знищити, у так званій війні цивілізацій, українців як свідків масштабно-глобалістичних злочинів не лише минулого, а і 111-го тисячоліття. Помсти прагнуть родини що понесли втрати членів сім'ї, руйнування майна ін, хочуть бачити її в муках і стражданнях ворога, при тому разом з зрадниками держави януковичем, азаровим ін., в т.ч. і українськими запродавцями. Не значна частина населення (особливо віруючі) вважають їх психологічно хворими людьми і рахують що достатнім було б обмежити їх в діях, довічною ізоляцією.

Такі узагальнені висновки обумовлюють індивідуальні формулювання чисельних звернень, які відображають на вище згаданому духовно-політичному тлі, психологічний стан і устремління українців в крайньо-радикальному настрої.

В цьому інформ. матеріалі приводимо лише один приклад полярне звернення з одного боку до українців, з іншого до путіна, та міжнародної спільноти, цивілізованого світового інтелекту.

Аналітичний розклад тексту одного з відкритих листів керівнику країни агресора в.в. путіну та звернення до світового інтелекту від пересічного українця засвідчують глибоке усвідомлення ситуації та рішучість в прийнятих оборонних рішеннях.

Інформацію підготовлено за зверненнями та окремими висловлюваннями соціологічних анонімних опитувань жителів України без правок.

Звичайно що звернення до перших осіб держави буває не часто. На такому високому рівні лист можна було б розпочати з імені та по батькові і з великої букви, але (зауважують абоненти), враховуючи сьгоднішні обставини, не хочеться забруднювати мову іменем мерзеної особини що спровокувала світовий конфлікт та втопила з одного боку знедолених українців в крові, а з другого, свій народ в світовій багнюці зневаги. Хіба можна миршаве, загадке кров'ю та фекаліями шакалення назвати левом? Державний лідер, який спровокував багаточисельний (майже 150-ти млн. чол), багато шерстий народ (180 народів і народностей), підступно, нишком, у ночі напасти, як вони вважають на свого батька, на Київ, на Україну (за висловлюваннями росіян: МАТЬ городів руских?), не знаємо чи гідний навіть такого порівняння. Не даремно держава рекомендує писати російські імена і назви в принизливій формі з малої літери.

Глава московської православної церкви кирило (в росії всього лише 18 відс. християн), який невідомо ким висвячений, благословив цей... напад. *Боже, дай розуму зрозуміти те, що діється і терпіння витримати та сил боротися і перемогти це зло, яке таїться в словах і ділах цього державного утворення...*

Чи можна поважати людину що безсоромно і безперестанку бреше, та заставляє це робити підлеглих, підступно поступає, жорстоко і безжалісно відноситься до своїх підопічних? Громадяни ставлять завжди це не риторичне запитання. Та вони люблять свого ... ката, якого в кінцевому результаті теж засудять і «скарарють на смерть».

За самими попередніми підрахунками експертів, росія витратила на війну з Україною більше 170-ти мільярдів доларів (близько півмільйона чол. живою силою!!!). Це, як кажуть, політтехнологи цифри, які дозволяють дати кожному росіянину по мільйону доларів та на решту побудувати своєрідний російський рай-Дубай, поселення для обездолених, інвалідів, нещасних підлеглих, вирішити численні проблеми благоустрою і т.п.

Звичайно що аналогічною у цій сфері є арифметика і з Україною. Якщо порахувати галузеві, регіональні та глобальні руйнації, то втрати вимірюються подвійними, (а то і більшими) цифрами, не рахуючи завдану шкоду екологічному середовищу. Після війни все порахуємо, - кажуть військові і волонтери, цивільні виробничники і пенсіонери.

Нашим, молодим і не дуже молодим оборонцям справді потрібні танки, літаки, а в першу чергу розуміння, принциповості та прозорливості в цій ситуації, яких так бракувало нашим першим, впевненим в непогрішимості росії керівникам держави. Безсумніву, сучасним військовим керівникам потрібно довіряти та створювати умови і сприятливу атмосферу, при яких би вдавалося перемагати і сприймати усі втрати не лише з розпачем, а і...оптимізмом...Такий час і логіка нашого прикрого життя.

Спроба міжнародної спільноти закликами та проявами стурбованості, гуманістичними засобами спам'ятати безумця-путіна нічого не дає. Експерименти в Україні, над її народом продовжуються на очах зацікавлених з усіх боків експериментаторів. Це відбувається мабуть тому, що українці не ставлять (в цих обставинах не коректно ставити) до своїх партнерів запитань, та не пропонують конкретних шляхів вирішення цих проблем. Ніхто крім них, цих шляхів не знає, ніхто крім них, сьогодні їх не з реалізує, ніхто крім них немає більшого довір'я в народі.

Ми чекаємо на позитивне вирішення нашого звернення щодо вступу до ЄС і НАТО. Україна нині почувється обманутою, довірливою дитиною Хіба не на США та Європейські держави з території України ще два десятки років тому були скеровані 176 міжконтинентальних балістичних ракет у складі 43-ї ракетної армії: 130 рідкопаливних SS-19 (по шість боєголовок кожна) та 46 твердопаливних SS-24 (по десять боєголовок кожна) в шахтних пускових установках; стратегічні бомбардувальники Ту-95МС та Ту-160 (від 30 до 43); ядерні боєзаряди стратегічної зброї: від 1514 до 2156; тактичні ядерні боєзаряди: від 2800 до 4200 ??? [Дані з Інтернет ресурсів].

Ми наївно-добровільно роззброїлися, хіба цього мало щоб мати нині право і довір'я невідкладного входження в ЄС і НАТО? За кожним днем і годиною сотні вбитих і поранених...

Хіба мало терпіти півтисячі років знущань щоб доказати свою живучість і відмінність від псевдо-росіян ординців, звучить майже в кожному листі?

Поведінка безумного провідника нації путіна не стільки загадкова, як демонстративно зневажлива не лише до своїх співвітчизників, а в першу чергу до світового співтовариства, до світового інтелекту. Не маючи здібностей розпоряджатись власними ресурсами, яких у росії необліковане число, спекулюючи патріотичними почуттями цілеспрямовано обкрадає свій народ утримуючи його в темряві, нищоті, безпросвітності та безнадії. Темна маса поставлена в умови зазомбованих істот і потребує багаторічної реабілітації ... а їх керівники, віроломні бандити-лідери, - в повної ізоляції без права... множитись. Невідкладної конфіскації в росії і за кордоном усього їхнього викраденого майна та до самої смерті примусової, безоплатної праці (українцям століттями знайома така праця). Власне цими обставинами обумовлена пропозиція про застосування штучного інтелекту для вирішення кадрових питань в Міжнародних інституціях.

В надрах українського суспільства визрівають такі потужні настрої непокори, помсти та злоби до ворога, що їх фізичний прояв міг би зруйнувати не лише зачумлену росію, а цілий, підступний і черствий до чужого горя світ. В Європейських державах через ЗМІ не показують які звірства чинять ці істоти, щоб не травмувати психіку, не псувати настрою. Якщо не припинити поширення проявів російського сказу, жлобства, невігластва та вандалізму в Україні, не виправданої черствості в світі, зневаги до цивілізації буде виправдано використання доступних людському розуму засобів для припинення деградаційних процесів та знищення в коренях суспільства цього зла.

Люди доброї волі засуджують і не поділяють добровільного позбавлення життя в знак протесту чи навіть за ради... життя інших, але таке в нашій українській історії було

найчастіше. Якщо і надалі експерименти матимуть місце продовжуватися, а українці будуть а очах цілого світу тотально винищуватися в своїй державі, то не лише блудливим росіянам, яким «цілий світ ні почім», а і українцям, справді, не має змісту вовтузитися, бо шансів вижити без підтримки партнерів немає. То чи варто тин городити про майбутнє, мир, дружбу, співробітництво, якщо санкції не діють (росіяни на них «наложілі») конфіскації здійснюються не ефективно, заборони не працюють, кошти не заморожуються, а окремі Вселенські духовні інстанції навіть в захопленні від історичних кровавих головорізів і блудниць типу «великого петра і шалави катерини»?

На звернення громадськості України про прийняття заходів ООН з захисту українців в Україні поки що реакції не відбулося. Віриться що Глобальний саміт Миру теж зверне увагу на цей предмет.

Суспільство наповнюється самими неймовірними жорстокими проектами, ідеями та пропозиціями щодо знищення ворога всіма доступними засобами. Стремління невідкладної помсти, не нині, а з перших днів війни, скликало загони добровольців готових пожертвувати своїм життям (смертників) за для порятунку своїх родин, співвітчизників і відновлення справедливості. Такі напіввійськові формування народної помсти агресору вже діють на його території.

Бгато хто вважає що росіянам на багато років потрібно заборонити, як нації що не досягла належного рівня цивілізованості, - державність. Потрібна багаторічна наукова програма очищення російського суспільства від, так званої, злочинної «прослойки», шкідливих елементів і чинників розвитку, психологічного оздоровлення та інтелектуального наповнення цієї нації, що по силі обставин ніби замерзла у своєму розвитку, але свідомо старається винищити тих хто робить спроби розігріти «вічну мерзлоту».

Люди в зверненнях демонструють переконання: пройде небагато часу і загаджене, миршаве (за висловом росіян, колишніх колег, співпрацівників КДБ, про в.в.путіна: «бледная моль») шакалення буде огидно розчавлене, але не винна земля на якій це буде зроблено, ще довгі роки буде поширювати не лише сморід, а викликати огидні рвотні позиви, спогади що завжди пригнічують настрої людей цивілізованого світу.

Вітання, девізи, заклики типу: Слава Україні! Смерть ворогам! Героям слава!, що так дратує окупантів, є обгрунтованими, виправданими і дієвими.

Так вважають ті, хто віддає своє життя у боротьбі з злом.

Слова нашого Славеня: Згинуть наші вороженьки як роса на сонці... з Божою допомогою, при підтримці партнерів будуть реалізовані.

Збройні сили України, при усіх складнощах забезпечення озброєнням і т.д., нищать ворогів і цим самим демонструють їх ницість і наші прагнення до свободи і незалежності.

Пройде ще трохи часу і знову загадають усіх тих, хто боровся за волю України в т.ч. і Василя Симоненка, який пророче запитує:

...Де зараз ви, кати мого народу?

Де велич ваша, сила ваша де?

На наші ясні зорі і на тихі води

Вже чорна ваша злоба не впаде...

В це вірять усі українці, які все роблять для Перемоги над неправдою, несправедливістю та російським світовим злом.

Висновки та пропозиції. Таким чином за результатами обговорення вище означених воєнних проблем встановлено доцільність використання громадської думки та наявного інтелектуального ресурсу громадських академічних формувань у справі досягнення миру в Україні та удосконалення управління в умовах міжнародних гуманітарних інституцій. Виявлено що в умовах широкомасштабної війни відсутність об'єктивного інформування суспільства, (як і наявність фейків) негативно впливають на психологічний стан військових і цивільних громадян України та потребує нормування, регламентування і впорядкування у цій

царині. Визріли обставини для розробки відповідних організаційних механізмів для реалізації громадської ініціативи як попереджувальних заходів у цій сфері на основі посилення відповідальності за виявлені злочини, насильство і руйнації. Потрібно відповідними службами державних органів управління на місцях активно провести агітаційно-пропагандистські заходи, посилити роз'яснюючу роботу, передбачити повсюдне засудження російської агресії, та не загубивши світових управлінських надбань у цій сфері сприяти наближенню перемоги.

Глобальний саміт Миру у Швейцарії якого ініціює наша держава є першим серйозним кроком до припинення війни Міжнародною спільнотою і просвітлення перед глобальною відповідальністю агресора.

Потрібно усіма засобами зміцнювати у співгромадян переконання в перемозі над ворогом та почуття власної гідності.

Ми не лохи, як висловлювався колись Президент Зеленський, - у нас свої шляхетні традиції.

Джерела та література

1. Андрушків Б.М., Малюта Л.Я. та ін.. Економічна та майнова безпека підприємства і підприємництва (Антирейдерство). Тернопіль: Вид. Тернопільського державного технічного університету ім. Івана Пулюя, 2008.

2. Апостолюк О.З. Корпоративна культура як інструмент ефективного менеджменту підприємства в підвищенні його конкурентоспроможності. Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. 2016. № 2. С. 68–73.

3. Бех І. Д. Виховання особистості: у 2 кн. Кв. 1: Особистісно-орієнтований підхід: теоретико-технічні засади: навч-метод. видання / І. Д Бех. К.: Либідь, 2003. 280 с.

4. Білорус О. Г., Мацейко Ю. М. Глобальна перспектива і сталий розвиток: (Системні маркетинг. досл.). К.: МАУП. 2005. 492 с.

5. Булашев Г. Український народ у своїх легендах, релігійних поглядах / Г. Булашев. К.: Довіра, 1993. 444 с.

6. Бутко М. П., Акименко О. Ю. Інвестиційна домінанта сталого розвитку регіону в умовах інтеграції: монографія. Ніжин: ТОВ «Видавництво «Аспект-Поліграф», 2009. 232с.

7. Виховання молодого покоління на принципах християнської моралі в процесі духовного відродження України: наукові записки: зб. наук. праць. Острог, 2000. Т. 3. 633 с.

8. Виховання національно свідомої особистості: метод. посіб. / За ред. Д. О. Тхоржевського. Глухів: РВВГДП, 2001. 148 с.

9. «Гаранти незалежності: який вклад в суверенітет України внес кожен з її президентів» від 25.08.2020 (21:20 512), яка була присвячена до 29-го «Дня народження» сучасної України, видавництво «Комментарии» (comments.ua)

10. Стеченко Д.М. Управління регіональним розвитком. К., 2003. 223 с.

11. Стельмахович М. Г. Теорія і практика українського національного виховання / М. Г. Стельмахович. Івано-Франківськ, 1996. С. 50.

12. Християнські цінності: історія і погляд у третє тисячоліття: зб. наук. записок нац. ун-ту «Острозька Академія» Острог: «ОА», 2002. Т. VI. 544 с